

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2017/852 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 2017

για τον υδράργυρο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1102/2008

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο υδράργυρος είναι μια ουσία μεγάλης τοξικότητας που αντιπροσωπεύει μια παγκόσμια και μείζονα απειλή για την ανθρώπινη υγεία, μεταξύ άλλων με τη μορφή μεθυλδραργύρου στα ψάρια και τα θαλασσινά, τα οικοσυστήματα και την άγρια χλωρίδα και πανίδα. Επειδή η ρύπανση από υδράργυρο είναι διασπορακτική, μεταξύ 40 % και 80 % της συνολικής εναπόθεσης υδραργύρου στην Ένωση προέρχεται από χώρες εκτός της Ένωσης. Ως εκ τούτου, απαιτείται δράση σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και διεθνές επίπεδο.
- (2) Το μεγαλύτερο μέρος των εκπομπών υδραργύρου και των κινδύνων που σχετίζονται με την έκθεση σε αυτές οφείλονται σε ανθρωπογενείς δραστηριότητες, όπως η πρωτογενής εξόρυξη και επεξεργασία υδραργύρου, η χρήση υδραργύρου σε προϊόντα και σε βιομηχανικές διαδικασίες, η βιοτεχνική και μικρής κλίμακας εξόρυξη και διαχείριση χρυσού, η καύση άνθρακα και η διαχείριση των αποβλήτων υδραργύρου.
- (3) Το έβδομο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον που εγκρίθηκε με την απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ θέτει ως μακροπρόθεσμο στόχο ένα μη τοξικό περιβάλλον και, για τον σκοπό αυτό, ορίζει ότι απαιτείται η ανάληψη δράσης για να διασφαλιστεί η ελαχιστοποίηση των σημαντικών δυσμενών επιδράσεων των χημικών ουσιών στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον έως το 2020.

⁽¹⁾ ΕΕ C 303 της 19.8.2016, σ. 122.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2017 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 2017.

⁽³⁾ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ενημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

6. Η Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση που ελήφθη και εκτιμά αν έχει αποδειχθεί ότι το νέο προϊόν ή η νέα διαδικασία παραγωγής με προσθήκη υδραργύρου θα εξασφάλιζε σημαντικά οφέλη για το περιβάλλον ή την υγεία και δεν θα συνεπαγόταν σημαντικούς κινδύνους ούτε για το περιβάλλον ούτε για την ανθρώπινη υγεία και ότι δεν υπάρχουν τεχνικά εφικτές εναλλακτικές δυνατότητες χωρίς την προσθήκη υδραργύρου που να παρέχουν τέτοια οφέλη.

Τα κράτη μέλη ενημερώνονται από την Επιτροπή σχετικά με το πόρισμα της εκτίμησης.

Η Επιτροπή εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, αποφάσεις για να προσδιορίσει αν επιτρέπεται το οικείο νέο προϊόν με προσθήκη υδραργύρου ή η νέα διαδικασία παραγωγής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 2.

7. Έως τις 30 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή δημοσιοποιεί στο διαδικτυο κατάλογο με τις διαδικασίες παραγωγής με χρήση υδραργύρου ή ενώσεων υδραργύρου που χρησιμοποιούνταν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018, καθώς και προϊόντων με προσθήκη υδραργύρου που παράγονταν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018 και τυχόν ισχύοντες περιορισμούς διάθεσης στην αγορά.

Άρθρο 9

Βιοτεχνική και μικρής κλίμακας εξόρυξη και επεξεργασία χρυσού

1. Απαγορεύονται η βιοτεχνική και μικρής κλίμακας εξόρυξη και επεξεργασία χρυσού, στο πλαίσιο των οποίων χρησιμοποιούνται αμαλγάματα υδραργύρου για την εξόρυξη χρυσού από μεταλλεύματα.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και με την επιφύλαξη του άρθρου 16, όταν υπάρχουν αποδείξεις ότι δεν παρατηρούνται απλώς μεμονωμένα κρούσματα μη συμμόρφωσης με την απαγόρευση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους καταρτίζει και υλοποιεί εθνικό σχέδιο δράσης σύμφωνα με το παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Οδοντιατρικά αμαλγάματα

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2019 τα οδοντιατρικά αμαλγάματα χρησιμοποιούνται μόνο υπό μορφή κάψουλας με προκαθορισμένη δόση. Η χρήση υδραργύρου σε χύδην μορφή από τους οδοντιάτρους απαγορεύεται.

2. Από την 1η Ιουλίου 2018 δεν χρησιμοποιούνται οδοντιατρικά αμαλγάματα για την οδοντιατρική θεραπεία νεογλών, δοντιών, παιδιών κάτω των 15 ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών, εκτός εάν ο οδοντίατρος το θεωρεί απολύτως απαραίτητο λόγω των ειδικών ιατρικών αναγκών του ασθενούς.

3. Έως την 1η Ιουλίου 2019 κάθε κράτος μέλος καταρτίζει εθνικό σχέδιο σχετικά με τα μέτρα που προτίθεται να εφαρμόσει για τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλαμάτων.

Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν στο διαδικτυο τα εθνικά τους σχέδια και τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή εντός μηνός από την έγκρισή τους.

4. Από την 1η Ιανουαρίου 2019 οι διαχειριστές οδοντιατρικών εγκαταστάσεων στις οποίες χρησιμοποιούνται οδοντιατρικά αμαλγάματα ή αφαιρούνται σφραγίσματα αμαλαμάτος ή δόντια που περιέχουν τέτοια σφραγίσματα, διασφαλίζουν ότι οι εγκαταστάσεις τους διαθέτουν διαχωριστές αμαλαμάτων για την κατακράτηση και συλλογή των σωματιδίων αμαλαμάτος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχονται σε νερό που έχει χρησιμοποιηθεί.

Οι διαχειριστές αυτοί διασφαλίζουν ότι:

α) οι διαχωριστές αμαλαμάτων που τίθενται σε λειτουργία από την 1η Ιανουαρίου 2018 εξασφαλίζουν ποσοστό κατακράτησης των σωματιδίων αμαλαμάτος τουλάχιστον 95 %,

β) από την 1η Ιανουαρίου 2021, όλοι οι διαχωριστές αμαλαμάτων που χρησιμοποιούνται εξασφαλίζουν το ποσοστό κατακράτησης που καθορίζεται στο στοιχείο α).

Οι διαχωριστές αμαλαμάτων συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή για την εξασφάλιση του υψηλότερου δυνατού ποσοστού κατακράτησης.

5. Οι κάψουλες και οι διαχωριστές αμαλαμάτων που συμμορφώνονται με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, ή με άλλα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν ισοδύναμο επίπεδο ποιότητας και κατακράτησης, θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 4.

6. Οι οδοντίατροι διασφαλίζουν ότι τα απόβλητα αμαλαμάτων που παράγουν, συμπεριλαμβανομένων των υπολειμμάτων αμαλαμάτων, των σωματιδίων, των σφραγισμάτων, και των δοντιών, ή τμημάτων αυτών, που έχουν μολυνθεί από οδοντιατρικό αμάλαμα, τυγχάνουν χειρισμού και συλλογής από εξουσιοδοτημένη εγκατάσταση ή επιχείρηση διαχείρισης αποβλήτων.

Οι οδοντίατροι δεν ελευθερώνουν ποτέ, άμεσα ή έμμεσα, τέτοια απόβλητα αμαλαμάτων στο περιβάλλον.